

the contrary, the eagles in Greenland are rapidly decreasing in number. Many nests, which were formerly inhabited, are now abandoned, and more and more nests are plundered every year, gradually as the Greenlanders penetrate into the country and settle in places where the nests almost everywhere are easily accessible. The renewal which at present takes place through new clutches is hardly sufficient to maintain the present population of eagles, which with the violent persecution will rapidly be reduced also without any renewed measures being taken for their extinction.

According to the above investigation the Greenland Administration could not agree to fix any premium to be paid for eagles shot in Greenland, more particularly since there is no protected season for the eagles which consequently are exposed to persecution throughout the year.

Nyt om Krikandens (*Anas crecca L.*) trækforhold i Danmark.

Af BØRGE PALM.

(With a Summary in English: The Migration of Teal (*Anas crecca L.*)
in Denmark.)

(Meddelelser fra Dansk Fugleforskning, nr. 2.)

Krikandens trækforhold i Danmark frembyder et langt mere broget billede, end det fremgår af håndbøgerne. Dette ses da også klart af det materiale, som blev indsamlet af Dansk Fugleforskning i 1943-44 (jfr. vor meddeelse nr. 1, publiceret i D. O. F. T. 44, 1950, p. 81).

For det første overvintrer Krikænderne sædvanligvis i ret betydeligt antal allerede i de østlige dele af landet. I vinteren 1943-44 iagttoget således 40 i Gamborg sø på Vestfyn $\frac{19}{12}$, $\frac{16}{1}$, $\frac{30}{1}$ og $\frac{24}{2}$ (H. C. ANDERSEN), 20 i Norsminde fjord ved Odder i Østjylland $\frac{21}{1}$ og $\frac{6}{2}$ (WITTRUP-JENSEN), samt 50 i Søborg mose ved København $\frac{6}{2}$ (PALM).

For det andet ankommer allerede i sidste halvdel af juni (eller endnu tidligere) adskillige Krikænder til rastepladserne i Danmark, utvivlsomt overvejende hanner på "fældningstræk" eller "sommertræk" inden svingfjersfældningen i efterårsmånerne; dette juni-juli træk er utvivlsomt retningsbestemt (sydvestligt) ligesom det tilsvarende juni-juli-træk hos Ederfuglen og juli-august-trækket hos Sortanden. I 1943 iagttoget disse

Krikænder i større antal allerede i midten af juni i Østjylland: 25 ved Odder $\frac{12}{6}$ (WITTRUP-JENSEN) og 20 ved Randers $\frac{16}{6}$ (STEINBACH), og det er givet, at der allerede på dette tidspunkt er tale om trækbevægelser; men det er muligt, at disse 2 iagttagelser vedrører jyske ynglefugle. I slutningen af juni og i juli optrådte Krikænderne imidlertid så forholdsvis talrigt og på så mange lokaliteter også på Sjælland, at der ikke kan være tvivl om, at det her må være trækgæster fra de tæt besatte ynglepladser mod nordøst; således iagttoget 20 ved Selsø sø allerede $\frac{20}{6}$ (BLUME), 20 på Amager $\frac{27}{6}$ (ERIK HANSEN), 15 ved Gaunø $\frac{28}{6}$ (CORFIXSEN), og 20 ved Jægerspris $\frac{1}{7}$ (FRØLICH); og allerede $\frac{3}{7}$ var antallet af Krikænder på fældnings- eller sommertræk i Selsø sø steget til 100 (BLUME & FRØLICH). — Desværre var det ikke ved disse iagttagelser angivet, om det drejede sig om gamle hanner; men 50 Krikænder iagttaget i Søborg mose $\frac{21}{6}$ 1944 var øjensynligt udelukkende hanner (PALM).

For det tredie ankommer en mængde ungfugle til Danmark på et meget tidligt tidspunkt af efteråret; og der er vist ingen anledning til at tvivle om, at også disse store mængder af ungfugle er udtryk for et virkeligt, retningsbestemt (sydvestligt) træk ligesom hos de unge Stære, altså ikke blot for omstreffende tendenser således som hos de unge Hejrer. I 1943 iagttoget f. eks. 800 Krikænder på Saltholm allerede $\frac{1}{8}$ og $\frac{15}{8}$ (AXEL SVENDSEN), 150 ved Odder $\frac{8}{8}$ (WITTRUP-JENSEN), samt 1000 ved Saltbækvig $\frac{15}{8}$ (FRØLICH).

Disse 3 grupper af overvintrende og rastende Krikænder tilslører naturligvis i ikke ringe grad tidspunkterne for det "normale" forårs- og efterårstræk, som er det eneste, der omtales i håndbøgerne. Det tidlige ungfugletræk glider sikkert fuldstændigt over i det "normale" efterårstræk; og sene efterårs- og tidlige forårsdragttagelser kan måske lige så vel vedrøre overvintrende fugle som rastende trækgæster. Det er derfor kun forårstrækkets afslutning og sommertrækkets (fældnings-trækkets) begyndelse, som uden videre kan fastslås nogenlunde klart, idet egentlige sommergæster (oversomrende fugle) som regel kun iagttares sparsomt ialt fald i de østlige dele af Danmark. I 1943 iagttoget 20 ved Odder endnu $\frac{9}{5}$, men $\frac{19}{5}$ sås ingen (WITTRUP-JENSEN), og først $\frac{12}{6}$ sås de påny i større antal (se ovenfor); i Selsø sø var trækforholdene ganske tilsvarende:

"en del" iagttoget endnu $\frac{9}{5}$ (FRØLICH), men $\frac{21}{5}$ sås ingen (BLUME & ERIK HANSEN), og først $\frac{20}{6}$ iagttoget de påny i større antal (se ovenfor); og på Amager sås forårstræksgæster for sidste gang i større antal (20) allerede $\frac{5}{5}$ (ERIK HANSEN), hvorefter de først påny optrådte i større antal $\frac{27}{6}$ (se ovenfor). Der synes altså i maj-juni at være et tidsrum på omkring $1\frac{1}{2}$ måned, i hvilket iagttagelser af rastende eller oversomrende Krikænder i større antal snarere er undtagelsen end regelen.

I flere af håndbøgerne angives det iøvrigt, at efterårstrækket er næsten helt forbi i slutningen af oktober, men dette er ingenlunde tilfældet, selv bortset fra de overvintrende flokke. I 1943 iagttoget f. eks. 300 i Søborg mose endnu $\frac{29}{11}$ (BLUME), 100 ved Odder $\frac{5}{12}$ (WITTRUP-JENSEN), ligeledes 100 i Gamborg sø $\frac{5}{12}$ (H. C. ANDERSEN), samt 80 ved Fønsskov på Fæstfyn $\frac{17}{12}$ (H. C. ANDERSEN).

En mere udførlig oversigt over mit materiale vedrørende Krikandens samt nogle andre andefugles trækforhold 1943-44 er publiceret som bilag ("1943-43", p. 14—24) til den særskilte publikation "Dansk Fugleforskning", hefte II.

SUMMARY IN ENGLISH

The Migration of Teal (*Anas crecca* L.) in Denmark.

In an extract of a comprehensive duplicated survey of the migration of the Teal (*Anas crecca* L.) and other species of ducks in Denmark in 1943-1944 it is shown 1) that the Teal wintered in fairly considerable numbers in the winter of 1943-1944 in several localities in the eastern parts of this country, *i. e.* eastern Jutland (near Aarhus), Funen and Zealand; 2) that the number of true summer visitors (non-breeding Teal which spend the summer in Denmark) evidently was very small in the eastern parts of Denmark, where even in the most favourable localities migrating spring-visitors were not observed in any great numbers after 9. May 1943; 3) but that, on the other hand, as early as 20. June 1943 (or perhaps already from 12. June 1943) a considerable number of Teal had arrived in Denmark, doubtless principally males on their southwestern "moulting migration" or "summer migration" before moulting of the remiges (fairly great numbers seen on Zealand as early as 3. July 1943); 4) and that a very great number of birds had arrived on their autumn migration, no doubt from the northeast, already in the first half of August 1943; on the island of Saltholm near Copenhagen 800 Teal were observed as early as 1. August 1943. — Finally, it is pointed out that in certain localities in the eastern parts of Denmark a considerable number of non-wintering Teal was observed as late as November-December 1943.

The observations made in 1943-1944 which are due to collaboration among a great number of ornithologists who have joined "Dansk Fugle-forskning" (Danish Bird Investigations) agree fairly well with my unpublished observations in the course of the years.

En undersøgelse af Husskadens (*Pica pica* (L.)) forekomst, redebygning m. m.

Af LINDHARD HANSEN.

(With a Summary in English: An Investigation of the Occurrence,
Nest-building etc. of the Magpie, *Pica pica* (L.).)

I vinteren 1948-49 har jeg forsøgt at skaffe mig et overblik over bestanden af Husskader (*Pica pica*) på Østlolland ved at tælle rederne. Jeg har grebet sagen an på den måde, at jeg på cykle har befaret samtlige veje og stier og derfra ved hjælp af kikkert afsøgt terrænet. Hvor der var mindre overskueligt, har jeg foretaget talrige ture til fods.

Det undersøgte område begrænses mod nord af Smålands-havet, mod øst af Guldborgsund, mod syd af Østersøen og mod vest af Maribosørne. Fra Bandholm til Maribo og fra Røgbølle sø til Østersøen er grænsen på vedføjede kort (fig. 1) vist som en stiplet linie. Området dækker 412 km².

Resultatet blev, at jeg fandt 300 redere og rederester, men det betyder naturligvis ikke, at der findes 300 par skader. Rederne findes ofte i grupper på 4-6 meget nær hverandre, ja jeg har i to tilfælde fundet 3 redere i eet træ, og det betyder, at det pågældende skadepar årligt bygger ny rede i umiddelbar nærhed af den gamle, når det har fundet fred der. Dette er dog ingenlunde altid tilfældet, ofte benyttes den samme rede i flere, op til 6-7 år, hvilket er blevet mig berettet af flere "skadeejere". Ved at tale med egnens befolkning, iagttage bestanden af skader og redernes tilstand m. m. har jeg skønnet, at der indenfor det undersøgte område i ynglesæsonen 1948 har været 62 par; men i hvert fald mindre end halvdelen af disse har fået unger på vingerne. Om kuldenes størrelse har jeg oftest fået angivet 5, men også i flere tilfælde 7 eller 8 unger, så man kan vist gennemsnitlig regne med 6 unger pr. kuld. Naturligvis kan man ikke fra en sådan undersøgelse af